

بحران فقر و گرسنگی در افغانستان

بحران فقر و گرسنگی در کشور با افزایش نرخ مواد غذایی تشدید یافته است. قیمت بسیاری از مواد غذایی در بازارهای داخلی افزایش یافته و این امر باعث نگرانی مردم شده است. شماری از فعالان اقتصادی می‌گویند تنها در دو روز، قیمت آرد ۵۰ کیلویی در بازار از ۲ هزار و ۷۰۰ افغانی به ۳ هزار افغانی رسیده و قیمت روغن نیز حدود ۲۰ درصد افزایش یافته است. شماری از کسبه در مرکز و ولایت‌ها، با انتقاد از سیاست‌های نادرست اقتصادی طالبان، تأکید دارند که برخی کشورهای صادرکننده مواد غذایی، معاملات تجارتی‌شان را با طالبان کاهش داده‌اند. به گفته آنان، افزایش تعرفه‌های گمرکی از سوی ادارات مالیاتی طالبان، یکی دیگر از دلایل بالا رفتن قیمت مواد غذایی در کشور است. محمد آغا، یکی از واردکنندگان آرد در کابل معتقد است طالبان در ماه‌های اخیر، به هدف بالا بردن عوایدشان، تعرفه‌های گمرکی بر تمامی اجناس وارداتی از جمله مواد غذایی را چندین برابر کرده و این امر سبب افزایش قیمت مواد غذایی در بازارهای داخلی شده است. از سوی هم شماری از تاجران روغن در غزنی تأکید دارند که کشور مالزی سطح صادرات روغن به افغانستان را کاهش داده و این کار سبب ایجاد مشکلات برای بازرگانان و بالا رفتن قیمت روغن در بازار شده است. با این حال، تحولات جهانی و درگیری‌ها در اوکراین نیز بر قیمت مواد غذایی در جهان و بازارهای افغانستان تأثیرگذار بوده است. از سوی دیگر، افغانستان سالانه نزدیک به یک میلیون تن گندم تولید می‌کرد که اسمال به دلیل خشکسالی، این محصول «بسیار» کاهش یافته است. در کنار این، سرازیر شدن سیلاب‌های اخیر در کشور به زمین‌های زراعتی از جمله گندم، آسیب جدی رسانیده است. مطابق این آمارها، تنها در پی تحول سیاسی و نظامی اخیر، ۱۴ میلیون تن در کشور شغل‌های‌شان را از دست داده و بر اساس این آمار ۱۱ میلیون نفر زیر خط فقر رفته‌اند.

آلمانی‌ها نگران تورم

بر پایه نتایج یک نظرسنجی، تداوم افزایش قیمت‌ها مصرف‌کنندگان در آلمان را بیش از هر مسأله دیگر در حال حاضر نگران کرده است. میزان تورم در این کشور در ماه آوریل به نسبت ماه مشابه سال گذشته ۷/۴ درصد اعلام شد. تقریباً ۴۰ درصد از شرکت‌کنندگان در نظرسنجی از مسأله تورم به عنوان بزرگ‌ترین نگرانی خود در حال حاضر اسم برده‌اند. ۳۴ درصد از پرسش‌شوندگان جنگ در اوکراین و تنها هشت درصد از آنها همه‌گیری کرونا را به عنوان بزرگ‌ترین نگرانی خود نامیده‌اند. تقریباً یک‌سوم از شرکت‌کنندگان بیم آن دارند که به دلیل افزایش قیمت‌ها مجبور شوند در سبک زندگی خود دست به محدودیت‌هایی بزنند. بر پایه نتایج نظرسنجی بیش از ۶۰ درصد از پرسش‌شوندگان برای سوخت خودرو و رفت‌وآمد و همچنین انرژی، پول بیشتری خرج کرده‌اند. نتیجه اینکه به دلیل افزایش این هزینه‌ها از هر سه نفر یکی مصرف خود را در دیگر حوزه‌ها محدود کرده است. از بیشترین حوزه‌هایی که در آنها پرسش‌شوندگان کمتر دست به جیب شده‌اند، می‌توان به مواد آرایشی و پوشاک و همچنین سفر و سرگرمی اشاره کرد.

بیم وامیدهای جمعیت میلیار دی

سبقت هند از چین

گزارش

هندوستان دومین کشور پر جمعیت جهان است که همراه با چین بیش از یک‌سوم جمعیت جهان را در خود جای می‌دهند. پیش‌بینی‌های سازمان ملل نشان می‌دهد هند تا سال ۲۰۲۷ از چین به عنوان پر جمعیت‌ترین کشور پیشی خواهد گرفت. هر چند این پیش‌بینی‌های با استفاده از جمعیت موجود و با در نظر گرفتن نرخ‌هایی مانند تولد، مرگ‌ومیر و مهاجرت مورد انتظار انجام می‌شوند اما یکی از دلایلی که باعث قدرت گرفتن این پیش‌بینی می‌شود، میزان زنان در سنین باروری است. در سال ۲۰۱۹ جمعیت زنان در سنین اوج باروری در چین (بین ۱۵ تا ۳۹ سال) ۲۳۵ میلیون نفر و این رقم در هند بیش از ۲۵۳ میلیون نفر بر آورد شده است. با وجود اتخاذ سیاست تک‌فرزندی در چین، حتی اگر هند بتواند سیاستی را اتخاذ کند که نرخ باروری خود را به سطح چین کاهش دهد، هند به عنوان پر جمعیت‌ترین کشور از چین پیشی خواهد گرفت. هر چند پیش از این پیش‌بینی می‌شد هند در سال ۲۰۲۲ پر جمعیت‌ترین کشور جهان شود اما اتخاذ برخی سیاست‌های کنترل جمعیت باعث شد این اتفاق چند سالی به تأخیر افتد.

امکان دور کاری، بخش زیادی از جمعیت تحصیلکرده هند توانستند مشاغل متعددی را از سرتاسر جهان به‌ویژه آمریکا و اروپا کسب کنند و به این ترتیب در آم‌دی برای خودشان و کشورشان داشته باشند. نتایج بررسی‌های نشان می‌دهد تقاضای شرکت‌های خارجی برای به‌کارگیری نیروهای هندی مانند گذشته زیاد نیست و دولت نمی‌تواند به این بخش چندان امیدوار باشد. به این مورد بحران اشتغال پس از همه‌گیری ویروس کرونا را اضافه کنید. به گزارش دویچه‌وله از سال ۲۰۲۰، همه‌گیری ویروس کرونا به شدت بازار کار هند را تحت تأثیر قرار داده و اثرات آن هنوز در اقتصاد، به‌ویژه در بخش غیر رسمی قابل مشاهده است.

سیاست‌های کنترل جمعیت

هند چند سال است که مانند چین برای مقابله با خطرات ناشی از افزایش بی‌رویه جمعیت سیاست‌های کنترل جمعیت را در پیش گرفته و به دلیل اهمیت جمعیت هند برای کل جهان، سازمان‌های بین‌المللی نیز به این کشور برای مقابله با افزایش بی‌رویه جمعیتش کمک می‌کنند. تاکنون تقریباً تمام راه‌حلیایی که می‌توانند در یک کشور دموکراتیک استفاده شوند، قبلاً به کار گرفته شده‌اند. مواردی مانند محدودیت مرخصی زایمان و سایر مزایای زایمان فقط برای دو تولد اول، رد صلاحیت برای شرکت در انتخابات برای افراد دارای بیش از دو فرزند در برخی ایالت‌ها و ارائه مشوق‌هایی جزئی برای عقیم‌سازی است؛ اما این سیاست‌ها بخصوص در برخی ایالت‌ها نتوانست چندان موفقیت‌آمیز باشد. بنابر این بسیاری از جمعیت‌شناسان هندی معتقدند دولت هند باید بتواند مانند دولت چین در این زمینه با بی‌رحمی عمل کند و محدودیت‌های گسترده و سختگیرانه‌ای را علیه زادوولد بیش از یک یا دو فرزند به کار گیرد. در عین حال عملکرد دولت نئولیبرال هند در عدم همراهی بخش‌های عظیمی از جمعیت هند به‌ویژه در ایالت‌های شمالی و مرکزی این کشور برای کنترل جمعیت بی‌تأثیر نبوده است. در واقع طبقات اقتصادی و اجتماعی پایین مطمئن نیستند که هنگام پیری‌شان بتوانند کمک‌ها و حمایت‌های کافی را از دولت دریافت کنند و به همین دلیل به فرزندان‌شان بیشتر از دولت برای دریافت حمایت‌های کافی در هنگام پیری یا ناتوانی حساب باز کرده‌اند. طبق گفته یکی از مسئولان وزارت اقتصاد هند، هم‌اکنون تنها چیزی حدود ۱۰ درصد از جمعیت این کشور در بخش سازمان‌یافته مشغول به کار هستند.

میلیارد و ۴۰۰ میلیون نفری هند در سنین باروری هستند و این امر جمعیت هند را روز به روز افزایش می‌دهد و این جمعیت نیازمند غذا، محل سکونت، امکانات بهداشتی و درمانی، امکانات آموزشی، خدمات دولتی، زیرساخت‌ها و... هستند که کار دولت را برای تأمین این نیازها بسیار دشوار ساخته است. طبق آخرین آمارها حدود دوسوم از جمعیت هند هم‌اکنون زیر خطر فقر به‌سر می‌برند چالش بسیار مهم دیگر، تأمین اشتغال برای این جمعیت در سن فعالیت است. طی دهه‌های گذشته هم سیاست‌های دولتی مانند افزایش شاغلن بخش دولت و هم گسترش اقتصاد غیر رسمی نتوانسته بود تا حدودی معضل بیکاری در این کشور را کم کند، اما طی سال‌های گذشته این دو بخش مانند گذشته نتوانسته‌اند پاسخ مناسبی برای تقاضای روزافزون اشتغال جمعیت جوان این کشور بیابند. برای مثال در پی یک آزمون استخدامی راه‌آهن در ایالت‌های شمالی بیهار و

اوتار پرداش، هند به خشونت کشیده شد؛ زیرا بیش از ۱۲ میلیون نفر برای ۳۵ هزار شغل منشی در راه آهن این کشور درخواست داده بودند. همین‌طور با ظهور اینترنت و

اقتصادی نوظهور در دهه‌های گذشته، جمعیت و نیروی کار آن بوده است. در واقع به مدد این نیروی کار است که هند توانسته بین سال‌های ۱۹۸۰ تا ۲۰۱۵ میلادی، به‌طور میانگین رشد اقتصادی ۱۲ درصدی را در سال تجربه کند.

هند و پنجره جمعیتی آن

هند بیش از یک دهه است که وارد پنجره جمعیتی شده و طبق پیش‌بینی‌ها، این پنجره جمعیتی تا سال ۲۰۶۵ نیز برای این کشور باز خواهد بود. پنجره جمعیتی وضعیتی است که در آن نسبت جمعیت زیر ۱۵ سال به کمتر از ۳۰ درصد کل جمعیت می‌رسد و نسبت جمعیت ۶۵ ساله و بالاتر هنوز کمتر از ۱۵ درصد است و این به این معناست که بخش اعظم جمعیت کشور در سن کار و فعالیت هستند و می‌توانند موتور اصلی محرکه رشد اقتصادی کشور باشند. در عین حال که پنجره جمعیتی چنددهه‌ای هندی می‌تواند خبر بسیار خوبی برای این کشور باشد، همین پنجره می‌تواند معضلات متعددی را برای این کشور پر جمعیت ایجاد کند. نخست آنکه بخش عظیمی از جمعیت یک

جمعیت برای کشورهای مختلف با توجه به عوامل مختلفی مانند اقتصاد، منابع و امکانات موجود، جوانی و پیری جمعیت و... معنای مختلفی دارد. در حالی که امروزه برخی از کشورها بخصوص کشورهای توسعه‌یافته با معضل کاهش نرخ باروری و پیری جمعیت در آینده مواجه هستند (مانند مورد ژاپن که با مشکل پیری جمعیت دست‌وپنجه نرم می‌کند) برخی کشورها مانند هند کنونی – یا چین چند دهه پیش – با مشکل افزایش بی‌رویه و شتابان جمعیت مواجه بوده و دولت‌ها و سازمان‌های بین‌المللی مشغول‌های مختلفی را برای کنترل نرخ باروری در این کشورها پیشنهاد کرده‌اند. در عین حال این جمعیت رو به رشد، یکی از دلایل اصلی شتاب گرفتن نرخ رشد اقتصادی در این کشورها بوده است. در واقع چین به کمک همین نیروی کار عظیم توانسته بخش‌های زیادی از بازارهای جهانی از آمریکا و اروپا گرفته تا خاورمیانه و آفریقا را تصاحب کند و به مهم‌ترین رقیب امریکا در اقتصاد جهانی تبدیل شود. همچنین نتایج برخی مطالعات نشان می‌دهند بخش زیادی از موفقیت هند در تبدیل شدن به یک قدرت

انگلیس در بدترین شرایط اقتصادی طی نیم قرن گذشته

شوک افزایش تورم برای لندن

گزارش

جهش بی‌سابقه شاخص تورم و افزایش افسارگسیخته هزینه‌های زندگی در انگلیس، جزیره را در بدترین شرایط اقتصادی نیم قرن گذشته قرار داده است. این واقعیت که دورنمایی از بهبود اوضاع دیده نمی‌شود و مقامات رسمی نیز درباره تشدید اوضاع هشدار می‌دهند، مردم این کشور را شوکه کرده است.

شاخص نرخ تورم در انگلیس بر اساس تازه‌ترین گزارش اداره آمار ملی این کشور به ۹ درصد در ماه گذشته میلادی (آوریل) رسیده است. این رقم علاوه بر اینکه بالاترین میزان در ۴۰ سال گذشته به شمار می‌رود، در واقع یک جهش دو درصدی را در عرض یک ماه نشان می‌دهد. پیش از جنگ اوکراین پیش‌بینی می‌شد که نرخ تورم با وجود فشارهای ناشی از برگزیت و بحران همه‌گیری کرونا در محدوده دو درصد سیر کند؛ اما اکنون اقتصاددانان پیش‌بینی می‌کنند نرخ تورم به دلیل افزایش بهای انرژی تا پایان سال جاری میلادی به بالای ۱۰ درصد می‌رسد. انرژی بیشترین عامل افزایش قیمت‌های ماه‌های اخیر در انگلیس بوده است. هزینه سالانه قبض برق و گاز در انگلیس از آوریل گذشته ۷۰۰ پوند افزایش یافته و بیم آن می‌رود که با شروع فصل سرما، هنگامی که مردم به سیستم‌های گرمایشی نیاز بیشتری خواهند داشت، اوضاع وخیم‌تر شود. احزاب سیاسی مخالف دولت انگلیس خواستار افزایش مالیات بر برآمدهای بادآورده

دردی از مردمی که این روزها شاهد افزایش قیمت‌ها و تورم بی‌سابقه هستند، دوامی کند. انتخاب بین خوردن یا گرم کردن اصلی‌ترین دغدغه مردم انگلیس، در شرایطی است که دولت به‌رغم افزایش بودجه نظامی، حاضر به اختصاص بودجه اضطراری برای کاهش فشار اقتصادی بر مردم نیست. یک وزیر دولت انگلیس پیشنهاد کرد مردم برای تحمل افزایش قیمت‌های بیشتر کار کنند یا شغل خود را به یک کار پردرآمد تغییر دهند؛ اظهاراتی که بلافاصله با انتقاد سایر احزاب سیاسی مواجه و تصریح شد که توصیه دولت نشان‌دهنده بی‌خبری سیاستمداران از اوضاع معیشتی مردم است. هم‌زمان رییس بانک مرکزی انگلیس در اظهار نظری تکان‌دهنده که بشدت خبرساز شد، افزایش قیمت‌ها را «آخرالزمانی» خواند و اظهار داشت که مهار تورم از کنترل بانک خارج شده است. این روزها بسیاری از افراد بازنشسته و مستمری‌بگیر که درآمد محدودی دارند، نگرانند که زمستان امسال در برابر سرمای هوا تلف شوند. گادفری و همسرش جنت که حدود ۸۰ سال سن دارند در یک مستند تلویزیونی شبکه خبری اسکای گفتند: «دو زمستان بد را پشت سر گذاشتیم و خوشبختانه پارسال هم سپری شد، اما فکر نمی‌کنم از یک زمستان دیگر جان سالم به‌در ببریم.»

تورم برای خانواده‌های فقیر

مؤسسه مطالعات مالی انگلیس (IFS) اعلام کرد خانواده‌های فقیرتر احتمالاً با نرخ تورم «حتی بالاتر» از ۹ درصد دست‌وپنجه نرم می‌کنند. بر اساس یافته‌های

این پژوهشکده، خانوارهای فقیر در انگلیسی با نرخ تورم ۱۰.۹ درصدی مواجه هستند. بر اساس گزارش مؤسسه مطالعات مالی انگلیس، مزایای دولتی به خانواده‌های کم‌درآمد در ماه آوریل تنها ۳.۱ درصد افزایش یافته که به معنای «کاهش واقعی» در استاندار زندگی بسیاری از مردم است. «هیدی کارجلاین» عضو این نهاد انگلیسی گفت: «فشارهای ادامه‌دار، مانند جنگ در اوکراین، احتمالاً قیمت مواد غذایی را حتی در اواخر امسال بالاتر خواهد برد، ما احتمالاً در دوره یک طولانی قرار خواهیم داشت که طی آن خانوارهای فقیرتر با نرخ تورم حتی بالاتر از ارقام اصلی مواجه می‌شوند.» این در حالی است که بنیاد روزولشن نیز گفت خانوارهای فقیرتر به دلیل صرف سهم بیشتری از بودجه خود در قبوض انرژی که به شدت افزایش یافته، تحت تأثیر نرخ تورم بالاتر قرار خواهند گرفت. «جک لزلی» اقتصاددان ارشد این سازمان، هشدار داد که «هیچکس نمی‌داند این فشارها تا چه زمانی ادامه خواهند داشت.» بانک مرکزی انگلیس در آخرین ارزیابی خود که دو هفته پیش منتشر شد خطر رکود اقتصادی انگلیس را برای اواخر امسال پیش‌بینی کرده اما اتاق بازرگانی انگلیس امروز در واکنش به افزایش افسارگسیخته نرخ تورم، رکود اقتصادی را یک «احتمال واقعی» برای کشور دانست.

وزیر دارایی انگلیس هم دیروز اعتراف کرد که هیچ راهکاری مشخصی برای دولت وجود ندارد و قانونی نیست که بتوان اوضاع را کنترل کرد. وی بر همین اساس درباره سخت‌تر شدن اوضاع اقتصادی و فشار بر مردم طی ماه‌های آید هشدار داده است.